

Manneke

Ruud van der Heijden

't Bel-gisch bier blijft vloeï-en, zo-lang het man-ne-ke piest. Zo

gauw het stout gaat sproei-en, wordt er niet meer ge-kniesd. Zo-lang je je laat

la-ven, door brui-send Brus-sels bier, zing je in vijf oc-ta-ven, de

he-mel op 'n kier. Kwe-zels en be-gij-nen drin-ken en-kel thee.
O-pa neemt 'n kla-re, o-ma zegt: zo-zo
Men nipt graag je-ne-ver, na 'n uit-vaart-mis.
Cho-co-mel-ge-brui-ker, pas uit Cu-ra-cao,

SchoHen en to-nij-nen, wa-ter uit de zee. Bel-gen in de re-gel,
giet zich als het wa-re boor-de-vol Bor-deaux. Piet wordt van 'n vleug-je,
Waar de gul-le ge-ver, kas-je-wij-le is. Een klein ad-vo-kaat-je,
slurpt ci-troen met sui-ker en ja-jem voor de kou. Houdt 'n re-de-voe-ring,

bier dat bij hen past. Kwi-bus krijgt 'n ke-gel van 'n li-ter kwast.
wod-ka-lucht al zat. Jef-ke neemt 'n teug-je Pils-ner van het vat.
is voor de ju-rist. Jef droomt van z'n vaat-je, Bel-gi-sche trap-pist.
of ie Brugman was. Jef hapt van ont-roe-ring de schuimkop van z'n glas.